

Sygn. akt XVII AmE 60/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Witold Rękosiewicz

Protokolant: protokolant sądowy Magdalena Żabińska

po rozpoznaniu w dniu 19 marca 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania Spółdzielni (...) z siedzibą w G..

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o wymierzenie kary pieniężnej

na skutek odwołania powoda od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki

z dnia 22 grudnia 2016 r. numer (...)

I. oddala odwołanie,

II. zasądza od Spółdzielni (...) z siedzibą w G.

na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia)

tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

SSO Witold Rękosiewicz.

Sygn. akt XVII AmE 60/17

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) decyzją z dnia 22 grudnia 2016 r. nr (...), na podstawie art. 56 ust. 2 i art. 56 ust. 1 pkt 3a w związku z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2012 r., poz. 1059 z późn. zm., dalej Pe lub Ustawa) oraz § 5 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r. Nr 133, poz. 924, dalej: Rozporządzenie w sprawie ograniczeń) oraz na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r., poz. 23 z późn.zm.) w związku z art. 30 ust. 1 Pe, po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 2 września 2016 r., na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Spółdzielni (...) z siedzibą w G. (Spółdzielnia, Odbiorca, powód) kary pieniężnej za niestosowanie się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wprowadzonych w dniach 10 - 31 sierpnia 2015 r., orzekł, że:

1. Spółdzielnia (...) z siedzibą w G. w dniach 10- 12 sierpnia 2015 r., w odniesieniu do obiektu zlokalizowanego w G. przy ul. (...), naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 ustawy- Prawo energetyczne, co podlega karze pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a tej ustawy.

2. Za działanie wymienione w pkt 1 wymierzył Spółdzielni Mieszkaniowej (...) z siedzibą w G. karę pieniężną w kwocie 20 206 zł.

Spółdzielnia (...) z siedzibą w G. w złożonym odwołaniu zaskarżyła decyzję Prezesa URE w całości.

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie:

1. art. 56 ust. 1 pkt 3a ustawy Prawo energetyczne poprzez niezasadne zastosowanie polegające na wymierzeniu kary pieniężnej mimo braku podstawy prawnej,

2. art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez jego niezastosowanie przejawiające się w następujących naruszeniach hierarchii źródeł prawa:

a) niezasadnym przyznaniu pierwszeństwa zastosowania rozporządzenia Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz.U. z 2015 r., poz. 1136) przed rozporządzeniem Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz.U. z 2007 r. nr 133, poz. 924),

b) uznaniu, że plany wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wskazane w § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r. nr 133, poz. 924) zajmują pozycję wyższą w hierarchii źródeł prawa niż samo Rozporządzenie oraz ustawa Prawo energetyczne,

3. § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła poprzez jego niezastosowanie polegające na stwierdzeniu, że postanowienia umowy wiążącej odbiorcę z operatorem systemu dystrybucyjnego nie mają zastosowania w odniesieniu do dopuszczalnych maksymalnych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, ujęte w planach ograniczeń, oraz w odniesieniu do sposobu powiadamiania odbiorców o obowiązujących stopniach zasilania,

4. art. 6 kpa poprzez zastosowanie uznania administracyjnego nie znajdującego oparcia w ustawie - co polega to na bezpodstawnym stwierdzeniu, że plany ograniczania poboru mocy mają zastosowanie do rozporządzenia Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 11 ust. 7 Prawa energetycznego,

5. art. 11 ust. 3 Prawa energetycznego w zw. z § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła poprzez niezastosowanie tych przepisów, polegające na niedostrzeżeniu, iż art. 11 ust. 3 Prawa energetycznego zawiera enumeratywnie wymienione wytyczne w zakresie ustalania planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej,

6. § 3 ust. 4 w zw. z § 8 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła poprzez niezasadne utożsamienie pojęć „ograniczenie” oraz „plan ograniczenia”,

7. art. 56 ust. 6 ustawy Prawo energetyczne przez wadliwą ocenę stopnia szkodliwości czynu i stopnia zawinienia powódki, co miało wpływ na wysokość orzeczonej kary,

8. art. 56 ust. 6a ustawy Prawo energetyczne przez jego niezastosowanie, w sytuacji gdy zachodziły ku temu podstawy faktyczne i prawne.

W oparciu o podniesione zarzuty Spółdzielnia wniosła o:

I. uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i umorzenie postępowania,

ewentualnie w sytuacji stwierdzenia przez Sąd braku podstaw do uchylenia zaskarżonej

decyzji w całości

II. zmianę decyzji w pkt 2 poprzez odstąpienie od wymierzenia kary,

względnie

III. zmianę wysokości orzeczonej kary,

IV. zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania,

a ponadto o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów wskazanych w treści odwołania.

W ocenie powoda brak jest podstawy prawnej do nałożenia na Spółdzielnię kary pieniężnej. Powód stwierdził, iż Prezes URE usiłuje ją wyinterpretować i wyciągnąć konsekwencje z Rozporządzenia wydanego na podstawie art. 11 ust. 7 Pe, podczas gdy ustawa Prawo energetyczne w art. 56 ust. 1 pkt 3a milczy na temat powyższego przepisu. Wskazał, że art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe precyzyjnie wymienia podstawy prawne wymierzenia kary w przypadku niedostosowania się do ograniczeń na podstawie art. 11c ust. 3 oraz art. 11d ust. 3. Tej precyzji brak w odniesieniu do art. 11. W tej sytuacji nałożona kara jest prostym złamaniem zasady „nulla poena sine lege” i nie ma podstawy prawnej do nałożenia na Spółdzielnię kary w nin. sprawie.

Brak również podstawy prawnej do stwierdzenia, że plany ograniczania poboru mocy mają zastosowanie do rozporządzenia Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 11 ust. 7 Pe. Powód zauważył, że nie ma tej podstawy prawnej ani w Ustawie ani w Rozporządzeniach wydanych na podstawie art. 11 ust. 6 czy art. 11 ust. 7 Pe. Zarzucił Prezesowi URE próbę zastosowania uznania administracyjnego, które nie znajduje oparcia w Ustawie, stanowi zatem naruszenie art. 6 kpa w zw. z art. 30 ust. 1 Pe. Podniósł, że § 8 Rozporządzenia z 23 lipca 2007 r. mówi jedynie o tym, że plany ograniczeń mają uwzględniać zasady wskazane w art. 11 ust. 3 Pe. Z kolei § 10 Rozporządzenia z 23 lipca 2007 r. mówi, że dopuszczalne maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, a także w dostarczaniu ciepła, ujęte w planach ograniczeń, oraz sposób powiadamiania odbiorców o obowiązujących stopniach zasilania, stosownie do § 12 ust. 3, uwzględnia się w umowach, o których mowa w art. 5 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3 ustawy. Zatem za pośrednictwem Rozporządzenia umowa ma wiążące znaczenie.

Powód zaznaczył, że jest różnica między „ograniczeniem” (§ 3 ust. 4 Rozporządzenia z 23 lipca 2007 r.) a „planem ograniczenia” (§ 8 ust. 1 tego Rozporządzenia). Wskazał, że żaden przepis Rozporządzenia nie mówi, że przepis § 3 ust. 4 Rozporządzenia ma zastosowanie na etapie „ustalania kręgu podmiotów objętych obowiązkiem dostosowania się do wprowadzanych ograniczeń, stanowią bowiem wytyczne w procesie przygotowywania i sporządzania tego planu, wskazując, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy określaniu planu ograniczeń dla skonkretyzowanego odbiorcy”. Podniósł, iż według art. 11 ust. 6a pkt 4 Pe Rozporządzenie ma określać zakres planów wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub w dostarczaniu ciepła oraz sposób określania w nich wielkości tych ograniczeń. Natomiast zgodnie z § 8 ust. 1 Rozporządzenia plany mają być opracowywane z uwzględnieniem zasad określonych w art. 11 ust. 3 Pe. Zatem wbrew uzasadnieniu decyzji - jedyne wytyczne co do treści planów zawiera przepis art. 11 ust. 3 Pe. W przepisie tym nie ma w nim mowy o tym, że treść wskazana § 3 ust. 4 Rozporządzenia (czyli jakiego rodzaju zakłóceń i zagrożeń nie mogą powodować graniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej) ma stanowić wytyczne w procesie przygotowania planów. W opinii powoda decyzja Prezesa URE zawiera tym samym niedozwoloną retorykę z punktu widzenia materialnego prawa administracyjnego. Bowiem

według naczelnej zasady organ administracji może podejmować czynności, na które prawo mu wyraźnie zezwala. Nie może domniemywać swoich kompetencji bez podstawy prawnej. Powód stwierdził więc, że jest to naruszenie art. 6 kpa.

W ocenie powoda podstawowa błędna teza zaskarżonej decyzji polega na stwierdzeniu, że w/w przepisy Rozporządzenia mają zastosowanie na etapie planowania, a nie na etapie realizacji planów ograniczeń. Na tej podstawie powód stwierdził, iż przyjęcie tezy, którą wskazuje Prezes URE prowadziłoby do pozbawienia mocy prawnej § 10 Rozporządzenia. Zdaniem powoda ratio legis obowiązywania tegoż przepisu jest takie, by to właśnie umowa między stronami wprowadzała zarówno maksymalne ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, jak również sposób powiadamiania odbiorców o obowiązujących stopniach zasilania.

Powód zaznaczył, iż pismami z 12 sierpnia 2015 r. oraz z 14 września 2016 r. Spółdzielnia oświadczyła, że nie ma możliwości wstrzymania produkcji z uwagi na specyfikę działalności (konieczność utrzymania produkcji, brak możliwości przechowywania produktów). Wyjaśniła, iż wstrzymanie produkcji - a takie właśnie konsekwencje miałyby ograniczenie poboru energii - spowodowałoby zwiększenie zanieczyszczenia środowiska poprzez przymus utylizacji produktów mlecznych. Bardzo istotną kwestią jest również organizacja skupu surowca, który natychmiast trafia do produkcji, bowiem brak jest warunków do jego przechowywania przez dłuższy czas. Wstrzymanie produkcji spowodowałoby zniszczenie surowca już skupionego, wymusiłoby wstrzymanie skupu od rolników, oraz spowodowałoby zniszczenie mleka u rolników. Trudno sobie wyobrazić szkody środowiskowe z tym związane, ich rozmiar i zakres. Powód podkreślił, że § 3 ust. 4 pkt 2 lit. g) rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. wyraźnie stwierdza, że ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej nie mogą powodować zakłóceń w funkcjonowaniu obiektów przeznaczonych do wykonywania zadań w zakresie ochrony środowiska. Tym bardziej ograniczenia te nie mogą powodować zanieczyszczenia środowiska – bo takie jest ratio legis preferencji dla obiektów przeznaczonych do ochrony środowiska. Zaznaczył, że ostatecznie Spółdzielnia została usunięta z planów ograniczeń po ujawnieniu wadliwości ustaleń na etapie przygotowywania planów. Spółdzielnia zauważyła, iż rozporządzenie Rady Ministrów z 11 sierpnia 2015 r. w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (Dz. U. z 2015 r., poz. 1136) nie uchyliło, ani nie zawiesiło obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z 23 lipca 2007 r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu wprowadzania ograniczeń w sprzedaży paliw stałych oraz w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej lub ciepła (Dz. U. z 2007 r., Nr 133, poz. 924). Powód wskazał, iż są to akty prawne tej samej rangi - z tym, że względem Rozporządzenia z 23 lipca 2007 r. ustawa Prawo energetyczne narzuca szczegółową treść w art. 11 ust. 6a tej Ustawy. Natomiast podstawa prawna wydania przez Radę Ministrów Rozporządzenia z 11 sierpnia 2015 r., czyli art. 11 ust. 7 Prawa energetycznego, bynajmniej nie mówi, że to Rozporządzenie może spowodować pominięcie zastosowania przepisów Rozporządzenia wydanego na podstawie art. 11 ust. 6 Prawa energetycznego. Tymczasem, w ocenie powoda, taki właśnie skutek wynika z zaskarżonej decyzji.

Powód wskazał, że zgodnie z art. 56 ust. 6 Pe, ustalając wysokość kary pieniężnej Prezes URE uwzględnia stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz dotychczasowe zachowanie podmiotu i jego możliwości finansowe. Zarzucił, iż Prezes URE nie udowodnił w decyzji, że stopień szkodliwości czynu i stopień zawinienia uzasadniają wymierzenie kary w wysokości wskazanej w decyzji. Stwierdzenie w decyzji, że stopień szkodliwości czynu Odbiorcy winien być rozpatrywany przy uwzględnieniu okoliczności niedostosowania się znacznej liczby innych odbiorców do ograniczeń, stanowi nieuprawnione kryterium odpowiedzialności zbiorowej.

Spółdzielnia zwróciła uwagę, że od rzekomego naruszenia do wszczęcia postępowania, tj. od 12 sierpnia 2015 r. do 2 września 2016 r. upłynął niemal rok. Powołując się na stanowisko wyrażone w wyrokach NSA oraz SN stwierdziła, że wskazany upływ czasu nie pozwala na uznanie, że wszczęcie postępowania nastąpiło w „rozsądnym terminie”. Wniosła by wskazana okoliczność była jednym z kryteriów oceny wysokości orzeczonej kary, a konkretnie uznania jej niewspółmierności do rzekomo popełnionego czynu.

Powód wskazał również na inne uchybienia organu. Podniósł, iż pismem z dnia 7 grudnia 2016 r., doręczonym 19 grudnia 2016 r. Prezes URE zawiadomił Spółdzielnię o zakończeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia Spółdzielni (...) z siedzibą w G. kary pieniężnej oraz pouczył o możliwości zapoznania się ze

zgrupowanym w sprawie materiałem dowodowym i zgłoszenia ew. uwag i wyjaśnień w terminie 5 dni od dnia otrzymania powyższego pisma. W dniu 20 grudnia 2016 r. pracownik (...) - K. K. stawiał się w Urzędzie Regulacji Energetyki w G. celem wykonania fotokopii zgromadzonych w sprawie akt. Utrwalona w ten sposób dokumentacja miała zostać poddana analizie prawnej. Dochowując wyznaczonego przez organ terminu Spółdzielnia pismem nadanym w dniu 21 grudnia 2016 r. zgłosiła pisemne uwagi co do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Jednak, organ nie czekając czy strona skorzysta z przysługującego jej uprawnienia, w dniu 22 grudnia 2016 r. wydał w sprawie decyzję nr (...), w uzasadnieniu której wskazał, że strona skorzystała z uprawnienia do zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym i nie wniosła co do niego żadnych uwag skoro takowych nie zgłosił pracownik strony podczas wizyty w Urzędzie. Powód stwierdził, że powyższe stanowi o naruszeniu przez organ przepisów postępowania administracyjnego w postaci prawa do czynnego udziału strony w prowadzonym postępowaniu tj. art. 10 kpa. Podkreślił, że brak zgłoszenia uwag co do zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego przez pracownika powoda, nie może być w żadnym wypadku interpretowany przez organ jako skorzystanie przez stronę postępowania z prawa do wypowiedzenia się w kwestii zebranego materiału. Powód wskazał, że K. K. nie był osobą umocowaną do składania oświadczeń w imieniu Spółdzielni, a zatem w ogóle nie miał uprawnień do złożenia jakiegokolwiek oświadczenia w przedmiotowej sprawie, które mogłoby w sposób wiążący zostać potraktowane przez organ jako oświadczenie Spółdzielni. W związku z powyższym, organ winien wstrzymać się z wydaniem decyzji do upływu wyznaczonego - 5 dniowego terminu, w czasie którego Spółdzielnia mogła skorzystać z przysługującego jej uprawnienia. Jednocześnie skoro termin uważa się za zachowany, jeżeli przed jego upływem pismo zostało nadane w polskiej placówce pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe, organ winien uwzględnić również i tę okoliczność i dopiero po bezskutecznym upływie terminu do złożenia oświadczenia przez stronę, będąc pewnym, że całokształt okoliczności zarówno faktycznych jak i prawnych został wzięty pod uwagę, jest uprawniony do wydania decyzji. W tym miejscu jako dowód w sprawie powód wskazał kopię własnego pisma wraz dowodem nadania - na okoliczność treści pisma oraz ustalenia terminu nadania pisma.

Zdaniem powoda Prezes URE nie dokonał właściwej oceny stopnia szkodliwości czynu oraz nie uwzględnił okoliczności określonych w art. 56 ust. 6a Prawa energetycznego, których wystąpienie winno stanowić w opinii Spółdzielni przesłankę do odstąpienia od wymierzenia kary. Powód zauważył, że (...) S.A. Oddział w G. pismem z dnia 6 sierpnia 2014 r. poinformował Spółdzielnię o wielkości dopuszczalnego poboru mocy dla Zakładu. Jednocześnie zażądano od Spółdzielni wskazania mocy bezpiecznej (minimalnej) tj. „mocy czynnej określonej przez odbiorcę, przy której wprowadzone ograniczenie w dostarczeniu i poborze energii elektrycznej nie powodują zagrożenia bezpieczeństwa osób, uszkodzenia lub zniszczenia obiektów mechanicznych”. W odpowiedzi na powyższe zapytanie Spółdzielnia, pismem z dnia 25 sierpnia 2014 r. wskazała, że zdefiniowana przez operatora moc minimalna dla Zakładu wynosi 400 kW. Wskazana wartość została jednak ustalona jako wartość minimalna dla zachowania bezpieczeństwa wyłącznie dwóch parametrów tj. bezpieczeństwa osób i obiektów. Powód podkreślił, że wielkość podanej w piśmie z 25 sierpnia 2014 r. mocy minimalnej nie jest i nigdy nie była wielkością mocy, którą należy uznać za wystarczającą dla bezpieczeństwa produkcji w Zakładzie i uwarunkowań środowiskowych, co jest kwestią niezmiernie istotną w sprawie, bowiem niezachowanie bezpieczeństwa produkcji ma bezpośrednie przełożenie na bezpieczeństwo środowiska. Wskazał, iż uzasadnieniem powyższego stanu jest specyfika prowadzonej przez powoda działalności oraz charakter przetwarzanego surowca, czyli surowego mleka. Na marginesie powód zaznaczył też, że przy ustalaniu parametrów dotyczących minimalnej mocy dla Zakładu, dane związane z innymi okolicznościami aniżeli bezpieczeństwo ludzi czy urządzeń, nie były w ogóle brane pod uwagę przez (...) S.A. Oddział w G.. Natomiast wobec złożenia przez powoda wniosku o zwiększenie mocy minimalnej (...), dostrzegając wagę istniejącego problemu, niezwłocznie uwzględnił ten wniosek i odstąpił od ograniczeń w poborze mocy. W tej sytuacji, w ocenie powoda, w pełni uprawnionym jest twierdzenie, że gdyby na etapie opracowywania planu ograniczeń w poborze energii elektrycznej (...) S.A. uwzględnił wszystkie najważniejsze aspekty warunkujące ustalenie mocy minimalnej, powód od samego początku zostałby zakwalifikowany jako podmiot wyłączony z ograniczeń z uwagi na daleko idące zagrożenia środowiskowe. Zdaniem powoda powyższe wskazuje, iż pewne uchybienia zostały popełnione już na samym etapie opracowania planu ograniczeń na rok 2014-2015. Bowiem skutek niewyjaśnienia przez (...) wszystkich istotnych okoliczności, przyjęte w planie wartości mocy bezpiecznej (minimalnej) obarczone były błędem. Z tego względu również przesłane przez Odbiorcę potwierdzenie było obarczone błędem. Powód sugerował się bowiem niewłaściwym zakresem zapytania ze

strony podmiotu opracowującego plan ograniczeń. Ponadto przesłane przez Spółdzielnię potwierdzenie podpisane zostało wyłącznie przez Prezesa Zarządu w sytuacji, gdy oświadczenia w imieniu Spółdzielni składają dwaj członkowie zarządu lub jeden członek zarządu wraz z pełnomocnikiem, a w przypadku zarządu jednoosobowego również dwaj pełnomocnicy. Zdaniem powoda wskazana okoliczność była kolejną nieprawidłowością zaistniałą już na etapie tworzenia planu. W tej sytuacji powód nie zgodził się ze stanowiskiem Prezesa URE, że błędy poczynione na etapie opracowywania planu nie mają żadnego wpływu na ocenę ewentualnych naruszeń.

Spółdzielnia wskazała również, iż mimo, że wprowadzenie przez nią w trybie natychmiastowym limitów poboru mocy było technologicznie wykluczone, niezwłocznie podjęła działania mające na celu przygotowanie Zakładu do produkcji w oparciu o wprowadzone ograniczenia. Zauważyła, że udało się jej to osiągnąć w dniu 13 sierpnia 2015 r. przy czym już 12 sierpnia 2015 r. pobór energii został w znacznym stopniu ograniczony. Jako dowód powód wskazał zeznania K. K. - pracownika Spółdzielni - na okoliczność ustaleń związanych z opracowywaniem planu ograniczeń w poborze energii na rok 2014- 2015, skutków wprowadzenia ograniczeń dla działalności Zakładu.

Na podstawie przedstawionych argumentów powód stwierdził, że w sprawie zachodzą określone w art. 56 ust. 6a Pe przesłanki warunkujące odstąpienie przez Prezesa URE od wymierzenia kary.

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki w odpowiedzi na odwołanie, wniósł o:

- 1) oddalenie odwołania,
- 2) przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, przesłanych na podstawie art. 479⁴⁸§ 1 k.p.c. Sądowi Okręgowemu w Warszawie- Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów na okoliczność prawidłowości wydanej decyzji administracyjnej,
- 3) oddalenie, ewentualnie pominięcie wniosków dowodowych powoda:
 - z zeznań świadka K. K. - pracownika powódki - na okoliczność ustaleń związanych z opracowywaniem planu ograniczeń w poborze energii na rok 2014- 2015 i skutków wprowadzenia ograniczeń dla działalności zakładu,
 - z pisma z 21 grudnia 2016 r. doręczonego pozwanemu 27 grudnia 2017 r. wraz z dowodem nadania na okoliczność treści pisma oraz ustalenia terminu nadania pisma,
- 4) zasądzenie od powoda na rzecz Prezesa URE kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Prezes URE stwierdził, że brak podstaw do uchylenia lub zmiany zaskarżonej decyzji i podtrzymał zawarte w niej stanowisko. Pozwany odniósł się również do zawartych w odwołaniu zarzutów, które ocenił jako niezasadne.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Spółdzielnia (...) z siedzibą w G. w dniu 14 grudnia 2012 r. zawarła z operatorem systemu dystrybucyjnego (OSD) (...) S.A. z siedzibą w G. umowę o świadczenie usług dystrybucji energii elektrycznej nr (...), dotyczącą świadczenia usługi dystrybucji energii elektrycznej do obiektu Odbiorcy zlokalizowanego w G. przy ul. (...) (umowa k. 16- 17 akt adm.). Moc umowna Odbiorcy została określona na poziomie 1040 kW (1,040 MW) w godzinie (umowa k. 16- 17 akt adm.), natomiast moc określona dla 20 stopnia zasilania wyniosła 400 kW (0,400 MW) (pisma k. 66, 67 akt adm.).

Informacje o wielkości dopuszczalnego poboru mocy elektrycznej wynikające z planu wprowadzania ograniczeń w poborze energii elektrycznej, które obowiązywały Odbiorcę w okresie od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r., zostały przekazane Odbiorcy przez (...) S.A. w piśmie z dnia 6 sierpnia 2014 r. wysłanym do Odbiorcy listem poleconym odebrany przez niego w dniu 14 sierpnia 2014 r. (pisma k. 9-10, 74, 75, z.p.o. k. 76 akt adm.). Odbiorca nie zgłaszał uwag do doręczonego mu planu ograniczeń w poborze mocy. W piśmie z dnia 25 sierpnia 2014 r. (k. 67 akt adm.) potwierdził, że moc bezpieczna (minimalna) wynosi 400 kW.

Operator systemu przesyłowego (OSP) (...) S.A. (...) S.A.) w związku z obniżeniem dostępnych rezerw zdolności wytwórczych poniżej niezbędnych wielkości, spowodowanych m. in. wyjątkowo wysokimi temperaturami i niskimi stanami wód w zbiornikach wodnych i rzekach, stwierdził wystąpienie zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu postanowień art. 3 pkt 16d Pe i na podstawie art. 11c ust. 2 pkt 2 Pe wprowadził, od godz. 10:00 dnia 10 sierpnia 2015 r. ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (okoliczności bezsporne).

W dniu 10 sierpnia 2015 r. o godzinie 11:35 służby (...) S.A. poinformowały Odbiorcę telefonicznie o konieczności natychmiastowego ograniczenia poboru mocy do wymaganych poziomów w związku z wprowadzonymi ograniczeniami (pismo k. 74 akt adm.).

Jednocześnie, w dniu 10 sierpnia 2015 r. (...) S.A., działając na podstawie art. 11c ust. 3 Pe powiadomił Ministra Gospodarki (obecnie: Minister Energii) i Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o wystąpieniu zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej, podjętych działaniach i środkach w celu usunięcia tego zagrożenia i zapobieżenia jego negatywnym skutkom oraz zgłosił Ministrowi Gospodarki konieczność wprowadzenia ograniczeń na podstawie art. 11 ust. 7 Pe, tj. w trybie wydania przez Radę Ministrów rozporządzenia o wprowadzeniu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej do dnia 31 sierpnia 2015 r. (okoliczności bezsporne).

Rada Ministrów w dniu 11 sierpnia 2015 r. wydała Rozporządzenie w sprawie wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej, które zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw pod poz. 1136 i wprowadziło te ograniczenia w okresie od dnia 11 sierpnia 2015 r. od godz. 24:00 do dnia 31 sierpnia 2015 r. do godz. 24:00 (okoliczności bezsporne).

Pismem z dnia 12 sierpnia 2015 r. Spółdzielnia (...), w odpowiedzi na komunikat z 10 sierpnia 2015 r. dotyczący ograniczeń w poborze mocy poinformowała (...) S.A., że z przyczyn niezależnych od Spółdzielni nie jest ona w stanie dostosować się do ograniczeń tam zawartych, jak też kolejnych ograniczeń jakie zostały ustalone na dzień 11 sierpnia 2015 r. Spółdzielnia podniosła, że zastosowane ograniczenia powodują, że Zakład musiałby zatrzymać całkowicie realizowaną produkcję. Spółdzielnia (...) w G. pracuje w ruchu ciągłym - 24 godziny na dobę i zajmuje się przetwórstwem mleka. Zakład codziennie, przez 7 dni w tygodniu, dokonuje skupu surowca - mleka od rolników i nie może wstrzymać jego odbioru. Spółdzielnia wskazała, że zatrzymanie produkcji i wstrzymanie odbioru mleka spowodowałyby daleko idące zagrożenie dla środowiska. Zaznaczyła, iż brak jest możliwości nie tylko zatrzymania produkcji mleka, ale również jego przechowywania. Jak wskazała, jest to niemożliwe ze względu na proces jego produkcji, jego właściwości biologiczne, jak również ze względu na brak miejsc przeznaczonych do magazynowania. W konsekwencji nieodebrane mleko musiałoby zostać zutylizowane, co według Spółdzielni nie jest możliwe w tak krótkim okresie czasu z uwagi na ilości, które są codziennie produkowane. Ponadto działania takie spowodowałyby daleko idące konsekwencje finansowe dla Spółdzielni, ale przede wszystkim dla rolników zajmujących się produkcją mleka.

W odpowiedzi na przedmiotowe stanowisko (...) S.A. dokonał korekty w planie ograniczeń w poborze energii energetycznej na rok 2015/2016 w jego sieci, w Oddziale w G.. OSD wycofał Zakład Spółdzielni z planu ograniczeń w stopniach 11-20 ze względu na daleko idące zagrożenie środowiska, o czym powiadomił Spółdzielnię (...) z siedzibą w G. pismem z dnia 30 września 2015 r. (pismo k. 13 akt adm.).

Na wezwanie Prezesa URE, (...) S.A. z siedzibą w G., do którego sieci przyłączona jest Spółdzielnia (...) z siedzibą w G., przedstawił zbiorcze dane wskazujące na stopień niedostosowania się odbiorców ujętych w planie wprowadzania ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej obowiązującym w dniach od 10 do 31 sierpnia 2015 r. do wprowadzonych ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej. Na podstawie powyższych danych zostały wygenerowane informacje wskazujące na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej w odniesieniu do punktu poboru energii elektrycznej zlokalizowanego w G. przy ul. (...) (k. 3 akt adm.).

Z informacji tych wynika, iż wartości przekroczenia przez Odbiorcę w dniach 10-12 sierpnia 2015 r. poboru mocy w stosunku do planu ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynosiły:

- w dniu 10 sierpnia 2015 r. łącznie 3,89105 (MW w godzinie),

- w dniu 11 sierpnia 2015 r. łącznie 2,2635 (MW w godzinie),

- w dniu 12 sierpnia 2015 r. łącznie 0,5808 (MW w godzinie).

Łącznie w całym okresie Odbiorca przekroczył moc o 6,7353500 (MW w godzinie).

Pismem z dnia 2 września 2016 r. Prezes URE zawiadomił Odbiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej, wzywając go jednocześnie do zajęcia stanowiska w sprawie, tj. w szczególności do złożenia wyjaśnień dotyczących powodów niedostosowania się przez Odbiorcę do wprowadzonych ograniczeń, a także nadesłania kopii wszelkich dokumentów mogących stanowić dowód w sprawie. W szczególności Odbiorca został wezwany do ustosunkowania się do przekazanych mu informacji otrzymanych przez Prezesa URE od OSD, wskazujących na stopień niedostosowania się Odbiorcy do wprowadzonych w dniach 10-31 sierpnia 2015 r. ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej (zawiadomienie k. 1- 2 akt adm.).

W piśmie z dnia 14 września 2016 r. Odbiorca przedstawił Prezesowi URE swoje stanowisko w sprawie wskazując, że ze względu na specyfikę produkcji produktów mlecznych nie mogła być ona zatrzymana, zaś wprowadzenie do stosowania ograniczeń skutkowałoby całkowitym zatrzymaniem procesu produkcyjnego, co spowodowałoby daleko idące zagrożenie dla środowiska. Wskazał, iż nie ma możliwości przechowywania produktów mleczarskich. Nadmieniał, iż o tej sytuacji powiadomił OSD, który wycofał Odbiorcę z planu ograniczeń (pismo z załącznikami k. 4- 61 akt adm.).

W trakcie postępowania administracyjnego istotne dla sprawy informacje przedstawił dwukrotnie również (...) S.A., w pismach z dnia 21 października 2016 r. (pismo z załącznikami k. 66- 69 akt adm.) i 23 listopada 2016 r. (pismo z załącznikami k. 74- 83 akt adm.).

Pismem z dnia 7 grudnia 2016 r. zawiadomiono Odbiorcę o zakończeniu postępowania dowodowego w niniejszej sprawie i poinformowano o możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy w terminie 5 dni od dnia doręczenia tego pisma z jednoczesnym pouczeniem, że niezapoznanie się w powyższym terminie z aktami sprawy zostanie uznane za rezygnację z możliwości wypowiedzenia się w sprawie zgromadzonego materiału dowodowego (zawiadomienie k. 87 akt adm.). Zawiadomienie zostało odebrane przez Odbiorcę 15 grudnia 2016 r. (z.p.o. k. 86 akt adm.).

W wyznaczonym terminie, w dniu 20 grudnia 2016 r. ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, w imieniu Odbiorcy, zapoznał się upoważniony do wglądu w dokumentację pracownik Odbiorcy - K. K., który wykonał fotokopię akt, nie zgłaszając uwag do materiału sprawy (oświadczenie k. 88 akt adm., upoważnienie k. 89 akt adm.).

W dniu 22 grudnia 2016 r. Prezes URE wydał decyzję Nr (...) (k. 93- 99 akt adm.).

W dniu 27 grudnia 2016 r. wpłynęło do Urzędu Regulacji Energetyki pismo Odbiorcy z dnia 21 grudnia 2016 r. zawierające jego ostateczne stanowisko w sprawie (pismo k. 100- 107 akt adm.).

W roku 2015 Odbiorca osiągnął przychód w wysokości (...) zł (okoliczność bezsporna, k. 59- 61 akt adm.).

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o dowody z dokumentów zgromadzonych w postępowaniu administracyjnym, które nie były kwestionowane przez żadną ze stron postępowania.

Na podstawie dokonanych ustaleń Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W zaskarżonej decyzji Prezes URE stwierdził, że powodowa Spółdzielnia w dniach od 10 do 12 sierpnia 2015 r. w odniesieniu do wskazanego w niej obiektu naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej wynikający z art. 11 i art. 11d ust. 3 Prawa energetycznego. Obowiązujące w tych dniach ograniczenia w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej nie wynikały z przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 sierpnia 2015 r., wydanego na podstawie art. 11 ust. 7 Pe lecz z przepisów ustawy Prawo energetyczne. W związku z tym zarzut naruszenia art. 6 kpa oparty na twierdzeniu powoda, iż w rozporządzeniach Rady Ministrów brak podstawy prawnej do stwierdzenia, iż plany ograniczenia poboru mocy mają zastosowanie do rozporządzenia Rady Ministrów wydawanego na podstawie art. 11 ust. 7 Pe należało więc uznać za niezasadny. Ograniczenia poboru energii elektrycznej zostały wprowadzone na podstawie przepisów ustawy Prawo energetyczne w wyniku stwierdzenia przez (...) S.A. – operatora systemu przesyłowego (OSP) zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16 d Pe, na okres do 72 godzin, zgodnie z art. 11 c ust. 2 pkt 2 Pe. W przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej na skutek zdarzeń, o których mowa w art. 11 c ust. 1 Pe OSP obligatoryjnie podejmuje działania wymienione w art. 11d ust. 1 Pe. Zgodnie z art. 11d ust. 3 Pe w okresie występowania zagrożenia bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej operatorzy systemu elektroenergetycznego mogą również wprowadzać ograniczenia w świadczonych usługach przesyłania lub dystrybucji energii elektrycznej w zakresie niezbędnym do usunięcia tego zagrożenia. Przepis art. 11 c ust. 2 pkt 2 Pe ma charakter szczegółowy, dotyczy okresu, na jaki OSP może wprowadzić ograniczenia. Przepis art. 11d ust. 3 Pe jest rozwinięciem uprawnień OSP wskazanych w art. 11 c ust. 2 pkt 2 Pe i określa sposób realizacji wprowadzonych ograniczeń. Stanowi zatem samoistną podstawę prawną do wprowadzenia ograniczeń w dostarczaniu energii elektrycznej. Zgodnie z art. 11d ust. 2 Pe w okresie wykonywania działań, o których mowa w ust. 1 użytkownicy systemu, w tym odbiorcy energii elektrycznej są obowiązani stosować się do poleceń OSP, jeśli wykonywanie tych poleceń nie stwarza bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia osób. Niezastosowanie się do nich przez zobowiązane podmioty sankcjonowane jest karą pieniężną określoną w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. Podniesiony w odwołaniu zarzut braku podstawy prawnej do nałożenia na Spółdzielnię kary pieniężnej poprzez interpretowanie i wyciąganie konsekwencji z rozporządzenia wydanego na podstawie art. 11 ust. 7 Pe w sytuacji, gdy art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe milczy na temat powyższego przepisu, należało więc uznać za niezrozumiały i bezzasadny.

Odnośnie zarzutów naruszenia art. 92 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w postaci określonej w odwołaniu wskazać należy, iż dotyczą rozporządzeń, będących przepisami wykonawczymi, które wydawane są przez Radę Ministrów na odmiennej podstawie prawnej. Podnoszone przez powoda zarzuty odnoszą się do tworzenia planu ograniczeń. Nie dotyczą więc kwestii niestosowania się przez Spółdzielnię do wprowadzonych ograniczeń w poborze energii elektrycznej i z tego względu nie mogą mieć wpływu na ocenę prawidłowości zaskarżonej decyzji.

Z okoliczności sprawy wynika, że Odbiorca po otrzymaniu w sierpniu 2014 r. pisma zawierającego wielkości dopuszczalnego poboru mocy dla Zakładu powoda na okres od 1 września 2014 r. do 31 sierpnia 2015 r. nie zawiadomił (...), że przewidziana w planie ograniczeń wartość poboru energii elektrycznej, ze względu na specyfikę prowadzonej działalności gospodarczej jest niewystarczająca i może spowodować zagrożenie dla ochrony środowiska. W tej sytuacji, zgodnie z postanowieniem § 5 pkt 7 zawartej przez Spółdzielnię z OSD umowy o świadczenie usług dystrybucyjnych z dnia 1 listopada 2009 r. (k. 18-42 akt adm.) na powodzie obowiązek podporządkowania się ograniczeniom wprowadzonym zgodnie z przepisami Ustawy. W odwołaniu powód sam wskazał, iż umowa ma charakter wiążący. Fakt naruszenia przez Odbiorcę w dniach wskazanych w decyzji obowiązku stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej nie był w odwołaniu kwestionowany. Z powyższych powodów zawarte w odwołaniu zarzuty dotyczące nieprawidłowej procedury ustalania planu ograniczeń na lata 2014/2015 nie zasługują na uwzględnienie. Ponadto argumentacja powoda wynikająca z wycofania Zakładu Spółdzielni z planu ograniczeń, ze względu na zagrożenie środowiska, dotyczy planu obowiązującego od 1 września 2015 r. Nie obejmowało więc planu ograniczeń obowiązującego w okresie, którego dotyczy zaskarżona decyzja. Nie może stanowić podstawy do uznania, że Spółdzielnia nie dopuściła się stwierdzonego naruszenia i nie może mieć wpływu na ocenę zaskarżonej decyzji oraz jej uchylenie.

W wyniku stwierdzenia, że Spółdzielnia (...) w dniach 10-12 sierpnia 2015 r. naruszyła obowiązek stosowania się do ograniczeń w dostarczaniu i poborze energii elektrycznej Prezes URE uprawniony był do nałożenia na powoda kary pieniężnej określonej w art. 56 ust. 1 pkt 3a Pe. W ocenie Sądu przy ustalaniu wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej Prezes URE prawidłowo uwzględnił określone w art. 56 ust. 6 Pe dyrektywy wymiaru kary, takie jak stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia oraz możliwości finansowe powoda. Mając na uwadze, że system elektroenergetyczny kraju ma charakter zintegrowany a zakład produkcyjny Spółdzielni jest z tym systemem połączony uznać należy, że zagrożenie powstałe w wyniku naruszenia przez Odbiorcę obowiązku stosowania się do ograniczeń w poborze energii elektrycznej stwarzało zagrożenie dla dobra w postaci bezpieczeństwa dostaw energii elektrycznej w rozumieniu art. 3 pkt 16 Pe w skali całego kraju. W ocenie Sądu zgodzić się należy z Prezesem URE, iż w tych okolicznościach stopień szkodliwości czynu powoda był znaczny. Nawet niewysoka wartość przekroczenia jednostkowego po stronie konkretnych odbiorców miała istotny wpływ na bezpieczeństwo krajowego systemu elektroenergetycznego i krajowe bezpieczeństwo dostaw energii elektrycznej. Brak jednak podstaw do uznania, że przy ustalaniu wysokości nałożonej decyzją kary pieniężnej Prezes URE stosował odpowiedzialność zbiorową. Bezsporne również jest, że działanie powoda było w pełni świadome, nawet jeżeli Spółdzielnia była zmuszona do przekroczenia dopuszczalnej wielkości poboru energii elektrycznej ze względu na ochronę środowiska. Wobec tego również stopień zawinienia powoda nie może być uznany za znikomy. Wysokość nałożonej decyzją kary pieniężnej mieści się w granicach ustawowych, określonych w art. 56 ust. 3 Pe. Została ustalona na podstawie przekazanych przez powoda informacji dotyczących uzyskanego w 2015 r. przychodu na poziomie odpowiadającym 0,00017% tego przychodu. Zdaniem Sądu wysokość nałożonej decyzją kary pieniężnej wskazuje, że przy ustalaniu jej wymiaru Prezes URE uwzględnił wymienione w art. 56 ust. 6 Pe dyrektywy wymiaru kary. Brak również podstaw do uznania, że nałożona decyzją kara pieniężna została ustalona na poziomie wygórowanym. Z uwagi na charakter stwierdzonego naruszenia oraz brak spełnienia przesłanki znikomej szkodliwości czynu w sprawie nie było możliwości odstąpienia od wymierzenia kary. Wobec tego podnoszone w odwołaniu zarzuty naruszenia art. 56 ust. 6 Pe oraz art. 56 ust. 6a Pe również nie zasługiwały na uwzględnienie.

Odnośnie zarzutów dotyczących naruszenia przepisów postępowania administracyjnego i uniemożliwienia Spółdzielni przedstawienia stanowiska po zapoznaniu się z zebrany materiał dowodowy wskazać należało, że jak wynika ze znajdującego się w aktach administracyjnych potwierdzenia odbioru zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego zostało doręczone Spółdzielni w dniu 15 grudnia 2016 r. (k. 86 akt adm.) Upoważniony przedstawiciel Spółdzielni zapoznał się z aktami sprawy w ostatnim dniu wyznaczonego do tego terminu, tj. 20 grudnia 2016 r. i nie zgłosił żadnych uwag. Podkreślenia wymaga, iż zgodnie z ugruntowanym stanowiskiem Sądu Najwyższego nawet gdyby w toku postępowania administracyjnego doszło do naruszenia przepisów kpa, okoliczność ta nie mogłaby to stanowić wyłącznej podstawy uchylenia zaskarżonej decyzji. Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów (SOKiK), jako sąd pierwszej instancji, na skutek wniesionego odwołania, rozpoznaje sprawę merytorycznie od początku. Wydanie przez organ administracji zaskarżonej decyzji jest jedynie warunkiem rozpoznania sprawy przez sąd, a nie jego skutkiem. SOKiK jest sądem cywilnym a nie sądem legalności decyzji administracyjnej i prowadzi sprawę cywilną, wszczętą w wyniku wniesienia odwołania od decyzji Prezesa Urzędu, w tym wypadku Urzędu Regulacji Energetyki, według reguł kontryktoryjnego postępowania cywilnego, a nie jak to czynią sądy administracyjne w postępowaniu sądowno-administracyjnym. W świetle powyższego nawet gdyby przyjąć, iż w postępowaniu administracyjnym doszło do uchybień proceduralnych to, o ile nie stanowią one podstawy do stwierdzenia nieważności decyzji, nie mogą one prowadzić do uchylenia decyzji i nie mogą być przedmiotem postępowania sądowego mającego na celu merytoryczne rozstrzygnięcie sporu. SOKiK jest zobowiązany do wszechstronnego zbadania wszystkich istotnych okoliczności sprawy, przy uwzględnieniu zasad rozkładu ciężaru dowodu i obowiązku stron w postępowaniu dowodowym. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 1991 r. sygn. akt III CRN 120/91 OSNC 1992 nr 5, poz. 87; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 października 1998 r. sygn. akt I CKN 265/98 OSP 2000 nr 5 poz. 68; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 1999 roku sygn. akt 351/99 OSNC 2000 nr 3 poz. 47; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 stycznia 2001 roku sygn. akt I CKN 1036/98 LEX nr 52708; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2005 roku, sygn. akt III SZP 2/05 OSNP 2006/19-20/312).

Sąd oddalił zawarte w odwołaniu wnioski dowodowe mając na uwadze, że dotyczyły one okoliczności, które nie miały wpływu na treść wyroku w sprawie nie były kwestionowane przez stronę przeciwną.

W związku z powyższym stwierdzić należało, iż w sprawie brak podstaw prawnych do uchylenia zaskarżonej decyzji lub jej zmiany wysokości nałożonej kary lub odstąpienie od jej nałożenia zgodnie z żądaniem odwołania.

Mając na uwadze przedstawione okoliczności Sąd Okręgowy, wobec braku podstaw do uwzględnienia oddalił odwołanie, jako bezzasadne - art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na zasadzie art. 98 k.p.c. stosownie do wyniku sporu, ustalając wysokość należnych pozwanemu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości 720 zł, na podstawie § 14 ust. 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych w brzmieniu obowiązującym po 27 października 2016 r.

SSO Witold Rękosiewicz.